Úspěšný filantrop Alfréd Boucher

Alfred Boucher (1850–1934), byl francouzský sochař a malíř. Za svého života se těšil velkému uznání a získal řadu veřejných zakázek. Podporovaný stipendiem města Nogent-sur-Seine vstoupil v roce 1869 na École des Beaux-Arts v Paříži, kde studoval u Paula Duboise a Augusta Dumonta. Později se stal mentorem Camille Claudelové a velmi blízkým přítelem Augusta Rodina. V roce 1881 vyhrál Grand Prix du Salon (s dílem La Piété Filiale) a následně se odstěhoval do Florencie. Od té doby jeho sláva rostla díky umělecké produkci bronzových zmenšenin vlastních děl a četným bustám z mramoru a sèvreského porcelánu. Zvěčnil Reného Laenneca, francouzského lékaře a vynálezce stetoskopu, literáty jako byl Guy de Maupassant, ale i politické osobnosti, jako například řeckého krále Jiřího I. a prezidenta Jean Casimir-Periera. Stal se jedním z nejvyhledávanějších francouzských umělců pro veřejné zakázky a úspěšně se zabýval řadou témat, včetně „znovuobjevení“ antiky a ideálu olympijských her. Na vrcholu své slávy získal Velkou cenu za sochařství na Světové výstavě v roce 1900.

Boucher na konci svého života pokračoval především na dílech funerálního sochařství a ve výstavbě válečných památníků v Nogent-sur-Seine a Aix-les-Bains (1922) s použitím nového materiálu, armovaného cementu. Věrný městu, které ho v jeho formujících se letech podporovalo, založil v roce 1902 v Nogent-sur-Seine Muzeum Paula Duboise-Alfreda Bouchera. To se roku 2017 stalo Muzeem Camille-Claudelové a nadále uchovává sbírku jeho děl. Velkorysým a filantropickým počinem bylo také založení pařížské Cité de la Ruche roku 1902. Nabízela ateliéry mladým umělcům včetně artistického mentorování.